

May 2, 1985

Minutes of Conversation: Todor Zhivkov - Daniel Ortega Saavedra on the Situation in Central America and Bulgarian Aid to Nicaragua

Citation:

"Minutes of Conversation: Todor Zhivkov - Daniel Ortega Saavedra on the Situation in Central America and Bulgarian Aid to Nicaragua", May 2, 1985, Wilson Center Digital Archive, Central State Archive, Sofia, Fond 1-B, Record 60, File 356. Obtained by the Bulgarian Cold War Research Group.

<https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/111292>

Original Language:

Bulgarian

Contents:

Original Scan

Стенографски протокол

Р А З Г О В О Р И

между другаря ТОДОР ЖИВКОВ – генерален секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет на НРБ, и ДАНИЕЛ ОРТЕГА – президент на Република Никарагуа и член на Националното ръководство на Сандинисткия фронт за национално освобождение

2 май 1985 г. – резиденция "Бояна"

От българска страна в разговорите участваха членът на Политбюро на ЦК на БКП и министър на външните работи ПЕТЪР МЛАДЕНОВ, членът на Политбюро на ЦК на БКП и първи заместник-председател на Министерския съвет ЧУДОМИР АЛЕКСАНДРОВ и кандидат-членът на Политбюро на ЦК на БКП и заместник-председател на Министерския съвет АНДРЕЙ ЛУКАНОВ, посланикът на НРБ в Никарагуа КИРИЛ НИКОЛОВ.

От никарагуанска страна участваха членът на Националното ръководство на СФНО и министър на външно-икономическите връзки ХЕНРИ РУИС, членът на Сандинистката асамблея и министър на външните работи МИГЕЛ д'ЕСКОТО и членът на Сандинистката асамблея и завеждащ Международния отдел на СФНО ХУЛИО ЛОПЕС, посланикът на Никарагуа у нас БАЯРДО САЛМЕРОН ЧАВЕС.

ТОДОР ЖИВКОВ:

Драги другарю Ортега,
Драги никарагуански приятели,

Позволете ми от името на нашето партийно и държавно ръководство, от името на нашата делегация и от свое име да ви изкажа сърдечна благодарност, че дойдохте на посещение в Народна република България. Ние високо ценим това ваше посещение. То ни дава възможност да се срещнем отново и да обсъдим редица въпроси от вашия район, от нашия район и по проблемите на двустранното сътрудничество.

Вие познавате нашата делегация. Ние имаме пълномощие да разговаряме по всички въпроси, които са свързани с нашето двустранно сътрудничество. Като Ви приветствувам, ще Ви предоставя възможност, Вие като гости, а може и ние, както желаете, да започнете най-напред.

Имате думата, а ние с удоволствие ще Ви изслушаме.

ДАНИЕЛ ОРТЕГА:

Ние искаме като благодарим, на първо място да благодарим за бързината, с която се отзовахте на нашето искане за провеждането на тази среща. Зная, че ръководството на БКП и лично Вие, другарю Живков, сте заети, че трябва да се занимавате с много проблеми. Така че може би дните, които избрахме за нашата обиколка из страните от социалистическата общност, да не са били най-подходящите. Предстои да се чествува 40-годишнината на победата над хитлерофашизма. Току-що свърши съвещанието

В последно време обаче САЩ се сдобиха с много силни средства за упражняване на натиск върху Мексико. Освен това, че могат да упражняват натиск срещу Мексико като се възползват от мексиканския външен дълг, САЩ сега са в състояние да използват и шантажа, тъй като разполагат с данни, че редица изтъкнати дейци на мексиканското правителство действително са замесени в търговията с наркотици.

Преди да започнем обиколката в социалистическите страни, команданте Хенри Руис проведе разговор с президента де ла Мадрид и с външния министър Бернардо Сепулведа. И двамата показаха, че американският натиск върху тях е много силен, че вече няма да бъдат в състояние да продължават да ни доставят петрол при благоприятните условия, които съществуваша. Казаха ни, че ако искаме да получаваме петрол, ще трябва да го заплащаме в съответствие със споразумението от Сан Хосе, тоест, не че са ни отказали, но искат едни условия на заплащане, които не са по силите на Никарагуа. Независимо от това и при тази форма на плащане 20 на сто от вноския петрол се изплаща на кредит. Въобще мексиканците ни дадоха да разберем, че натискът, упражняван върху тях от САЩ, е много голям. В един по-интимен разговор външният министър се съгласи, че има хора с много висок ранг, които наистина са замесени в търговията с наркотици. Сега американците държат в един свой затвор един мексикански генерал, който се е занимавал с тази търговия и разполага с информация, която може да компрометира много хора в Мексико. Американците засега не дават гласност на тази информация, за да могат да шантажират Мексико да не помага на Никарагуа.

В по-ново време мерките, които САЩ предприеха срещу Никарагуа, отиват още по-далеч. Това са мерки, които вече бяха съобщени от правителството на САЩ на правителството на Никарагуа, мерки, които са насочени към създаването на блокада около Никарагуа. Имам предвид блокада не само от страна на САЩ. Те вече търсят начин да включат в тази блокада и някои централноамерикански правителства.

В резултат на всичко това обстановката в Никарагуа стана много трудна. Стоките, които ние доскоро изнасяхме за САЩ, месото, бананите, вече няма да можем да ги пласираме на американския пазар. Даже и тази част от стоките, които вече бяхме подготвили за износ, не можахме да натоварим на корабите, тъй като ембаргото вече беше наложено.

САЩ вече прекратиха и достъпа на наши самолети и кораби до северноамериканските летища и пристанища. Освен това, на Никарагуа сега й е забранено да закупува каквато и да е северноамериканска стока.

Така че обстановката е изключително критична, защото никарагуанската икономика, що се отнася до доставката на стоки, необходими за селското стопанство, на резервни части, в голяма степен зависи от вноса на стоки, които досега получавахме от САЩ.

Смятам, че това ембарго е отговор на Рейгън на отказа на Конгреса на САЩ да утвърди отпускането на помощ от 14 милиона долара за контрареволуционерите. Вярваме, че Рейгън сега ще направи нови опити Конгресът да одобри тези 14 милиона. Даже сега смятаме, че Рейгън ще се опита

да прокара тази помощ по друг начин, като я включи в един цял пакет от помощи за чужбина, като в него влезе и помощта за Израел и други страни. По този начин цялата помощ ще може да бъде одобрена от Конгреса наведнъж в пакет.

Така че политиката, насочена към смазването на никарагуанската революция, продължава да се провежда. САЩ изградиха военна инфраструктура за евентуална интервенция в Никарагуа. Продължават да засилват своето военно присъствие и в Коста Рика и все повече и повече се увеличава броят на американските военнослужещи на хондураска територия. Това са все военни акции, съобразени с възможността да се извърши военна интервенция в Никарагуа. Бихме могли да кажем, че позицията на САЩ спрямо проблемите в Централна Америка, в Никарагуа и Салвадор, е позиция на отхвърляне на всякаква възможност за диалог, за мирно разрешаване на проблемите. Всичко това води до засилване на напрежението в района.

В Салвадор революционните сили продължават да укрепват, но САЩ продължават да търсят и там военно разрешение на проблема, докато е съвсем ясно, че такова военно разрешение не може да има. Самите салвадорски революционери, независимо от своите успехи, си дават сметка, че най-подходящо за тях ще бъде едно политическо решение и докато това не стане, войната ще продължава. САЩ ангажират все повече и повече северноамериканската авиация, северноамерикански хеликоптери, ръководството на военните действия също се осъществява от САЩ. Северноамериканската военна помощ за режима само за тази година надхвърля 260 милиона долара. Това са външни фактори, които помагат на салвадорската армия да оцелее. Освен това, извършиха и финансова инжекция – предоставиха на Салвадор икономическа

помощ от няколкостотин милиона долара. С други думи, поддържат салвадорския режим по изкуствен начин. Революционните сили продължават да укрепват. Можем да кажем, че те са достигнали такава сила, която е необратима. Революционните сили в Салвадор са така укрепнали, че биха могли да се противопоставят на една пряка интервенция на САЩ години наред. САЩ обаче не искат да приемат тази действителност и, както в Никарагуа, се насочват към военно разрешаване на проблема.

Военните действия на империализма срещу нашата страна се водят с използването на наемници. Успяхме да им нанесем удари, да разгромим плановете на империализма. Огромната част от наемниците изтласкахме обратно на хондураска територия, където те имат свои бази, които пък имат подкрепата на базите на американците, и така центърът на военните действия се пренесе към граничната ивица с Хондурас. САЩ чрез ЦРУ и чрез своята армия снабдяват наемническите сили с ново въоръжение. Въоръжиха ги и със самолети, които могат да се използват за бомбардиране на Никарагуа. Доставени са им и ракети земя-въздух. Ние сме дали да се разбере, че това са опасни действия, защото по същия начин, по който наемниците на ЦРУ получават ракети земя-въздух, такива ракети могат да попаднат и в ръцете на Никарагуа и на централноамериканските революционни сили. Използването на такива ракети би могло да доведе до хаос в района. Същевременно продължихме да оказваме помощ на салвадорските революционни сили.

Така че що се отнася до дейността на наемниците на ЦРУ, можем да кажем, че при постоянните сблъсъци съотношението на силите се изменя все повече и повече в

полза на никарагуанския народ. Това съотношение на силите се изменя непрестанно в наша полза в резултат на това, че укрепихме нашите собствени сили. Започнахме битката с наемниците преди три години, разполагайки само с един батальон за специални действия, като всъщност огромната част от работата се вършеше от Народното опълчение. Имаме вече 11 батальона за специални бойни действия. Опълчението вече използваме за други цели. То се превърна в териториално опълчение и получи тактическа военна подготовка, съответстваща на вида бойни действия, които трябва да води. Получи се така, че можем да заявим, че във военната област постигнахме голям напредък и че нашите главни проблеми са от икономически характер. Естествено, ние не можем да откъсваме политическия аспект на проблемите от военния и икономическия, защото в крайна сметка те са едни и същи прояви на основния проблем – сблъсък между САЩ и Никарагуа.

Преди няколко седмици, когато заявихме защо според нас се налага да проведем така бързо сегашната среща, ние изразихме някои съображения относно характера на този сблъсък със САЩ и нашия подход към него.

Сегашната схема на революцията, сегашният ни подход са от тактическо естество. Имаме предвид основните елементи на схемата: смесената икономика и политическия плурализъм. Явно е, че тази схема спомогна за образуването на латиноамерикански фронт в подкрепа на Никарагуа, а също така и за подкрепата на европейските страни, за заемането на позиции, противоположни на позициите на САЩ. Тази наша схема, това наше виждане, разбира се, съдържа свои вътрешни противоречия.

по-малки от първоначално предвидените. С много, много усилия стойността на нашия износ ще достигне едва 350-380 милиона долара. Сега, като имаме предвид ембаргото, което ни налагат американците, можем да разчитаме на 42 милиона по-малко. С други думи, можем да разчитаме на износ с обем 350 милиона долара.

Така че сега, като преразглеждаме всички тези изчисления, си даваме сметка, че сме в изключително затруднено положение, защото даже и при сегашната линия на ограничения в икономиката се оказва, че няма да бъдем в състояние да изпълним нашия план. Тоест, няма да можем да получим допълнително средства за покриване на дефицитите. Недостигът на средства е от порядъка на 356 милиона долара

Така че възниква въпросът откъде да намерим тези средства.

Аз говорих с различните латиноамерикански управници, срещнах се с тях тази година, говорих с някои латиноамерикански и европейски държавници, като им изложих нашия проблем. Говорих с аржентинския президент, с бразилците, с колумбийския президент. Другарят Хенри Руис отиде да говори с де ла Мадрид - мексиканския президент, в Монтевидео говорих с Фелипе Гонзалес, Бетино Кракси. И аз им казах: ние бяхме предвидили да ви платим 10 милиона долара, за да ползуваме 50 милиона, но истината е, че няма да можем да ви дадем тези пари. Така че аз казах, че те трябва да потърсят начин да продължат срока за погасяването на предишния дълг. Отговорът на Гонзалес беше положителен.

провеждана сега от империализма, ще се разгърне по-нататък. Тези действия ще бъдат придружени и с нови военни акции. Именно заради това сега напругаме своите сили, за да се подготвим по-добре за сблъсъка.

Важно е обаче да изтъкнем, че въпреки империалистическия натиск върху Латинска Америка, тази последна империалистическа акция срещу Никарагуа беше осъдена от Организацията на американските държави. Тоест, от политическа гледна точка все още съществува някаква сплотеност. Именно Мексико предложи в Съвета за сигурност на Организацията на американските държави да бъдат осъдени такъв род действия.

Днес сутрината се свързах по телефона с президента на Мексико и той изрази готовност да предприеме други инициативи във връзка с тези действия, във връзка с обстановката, която се създава и която той оценява като крайно деликатна, тъй като според него групата Контадора сега е заплашена много повече. Ние ще продължаваме да наблюдаваме за необходимостта от диалог между САЩ и Никарагуа, за възобновяване диалога с Монсанильо.

Продължаваме да осъществяваме редица мерки, предприети от по-рано, с цел да допринесем за укрепване на групата Контадора и за отслабване на северноамериканските позиции. Днес напускат Никарагуа 100 кубински съветници. На изпращането им бяха поканени представители на групата Контадора. Това бе предварително съгласувано с Фидел Кастро с когото приехме това решение съвместно. Така че ние си даваме сметка, че ще трябва да продължаваме да водим битката със САЩ във военната, в политическата и в икономическата област. Всички мерки, които споменах – заминаването на стоте кубински съветници, двустранната декларация

в полза на обявяването на мораториум за внасянето на нови военни системи – сме взели след предварително съгласуване както с кубинските, така и със съветските другари.

Така че, от една страна, е вярно това, че рисковете на сблъсъка със САЩ продължават да нарастват, в това число нараства и военният натиск от страна на САЩ, но ние смятаме, че независимо от това в сегашния момент резултатите от този сблъсък продължават да бъдат в полза на борбата на нашата страна, на борбата на народите на Латинска Америка.

Преди да пристигнем в България тук беше една наша работна група, която постави някои въпроси, очакващи конкретно решение. След това възникна един допълнителен въпрос – свързан с доставката на мономери /полуфабрикати за производство на PVC/.

АНДРЕЙ ЛУКАНОВ:

Ние внасяхме мономерите от капиталистическите страни. Давахме и на тях, а сега те искат да продължим тази доставка, без да ни дават кафе. Това е около 2 милиона годишно. България няма техническа възможност да осъществи доставката. Трябва да се купи.

ТОДОР ЖИВКОВ:

Ние нямаме възможност за това.

ДАНИЕЛ ОРТЕГА:

Имаме молба да разгледате тези наши конкретни искания и да ни помогнете. Разбира се, това трябва да бъде в рамките на вашите сили.

Отново искаме да изразим нашата благодарност за добрата воля, за готовността Ви да се съгласите на тази среща, която е ново потвърждение на братското и революционно отношение на Народна република България към Никарагуа. Благодарим за времето, което Вие ни заделихте, другарю Живков, за времето, което ни заделиха другите другари от българската делегация. Даваме си сметка, че сте много заети, но пожелахме да Ви откраднем малко време, за да изложим нашите проблеми и още веднъж да благодарим за солидарността, която България ни оказва и продължава да ни оказва през всичките тези години. Благодарим за помощта, сътрудничеството и солидарността.

ТОДОР ЖИВКОВ:

Благодарим Ви за информацията, която беше много интересна, независимо че ние следим и знаем събитията в Никарагуа и във вашия район. Не може България да не следи тези събития. Довечера нашата телевизия, пресата отново ще предадат информация за Никарагуа. Не минава ден да няма нещо за вашата страна. Няма такъв ден, в който да няма нещо в печата и по телевизията за Никарагуа. Аз следя информацията по телевизията.

Аз предлагам да предоставим думата на другаря Андрей Луканов да изложи онези въпроси и мнения по въпросите, които поставихте предварително, както и тези, които поставихте сега във Вашето изложение, а след това ще продължим беседата.

АНДРЕЙ ЛУКАНОВ:

Уважаеми другарю Живков,

Уважаеми другарю Ортега,

Искам преди всичко да информирам, че до настоящия момент под различни форми, имам предвид безвъзмездна помощ, дългосрочни кредити и други видове кредити, от страна на Народна република България е била предоставена помощ на Никарагуа в размер на около 100 милиона долара, като една значителна част от тази помощ – над 50 на сто – вече е използвана. След Вашата миналогодишна среща с другаря Ортега, другарю Живков, и след срещата в Хавана на другаря Ортега с ръководителите на делегацията на Комисията на СИВ бяха взети решения за оказване на помощ – както безвъзмездна, така и кредитна, която сега е в процес на изпълнение. В момента се изпълнява помощта, решение за която беше взето през декември миналата година, състояща се от пшеница, химикали, метали и някои други стоки, необходими на Никарагуа, като част от тази помощ вече е изпълнена. Друга част ще бъде експедирана сега, в средата на май, а пшеницата имаме предвид да експедираме през септември.

Така че ние смятаме, че всички видове помощ, които са предоставени досега, ще бъдат изпълнени най-късно до септември. Във връзка с посланието на другаря Ортега до Вас, преди няколко дни в София се проведоха разговори на предварителната група. Беше ни дадена подробна информация за нуждите на Никарагуа. От наша страна ние отчетохме възможностите, състоянието на балансите и се уточнихме за следните обеми допълнителна помощ, която би могло да се окаже.

Първо, допълнителна помощ на безвъзмездна основа на обща стойност около 10 милиона лева. Това е около 10 милиона долара, включително транспорта. Тук влизат доставки за тила – медикаменти, медицински материали, ветеринарни препарати и торове за селското стопанство, транспортна техника, автомобили, автобуси, гуми, храни и някои други потребителски стоки.

Наред с това ние виждаме възможност, другарю Живков, да разширим дългосрочния кредит, предоставен от нашата страна. Засега той възлиза на 35 милиона долара. Можем да го увеличим с още 10 милиона, с оглед да покрием нашата част от финансирането на онези обекти, които двете страни считат за приоритетни.

И на трето място, считаме, че би следвало да се разшири с 10 милиона дългосрочният кредит за специалните доставки. Миналата година при Вашата среща с другаря Ортега беше договорено да се предостави такъв кредит за 10 милиона лева и в случай на неговото изчерпване да се разшири. Първата част е изчерпана и ние предлагаме да влезе в сила тази договореност за удвояване. Или общо

помощта, която на този етап би могло да се окаже, възлиза на около 30 милиона долара, включително транспортирането на стоките до Никарагуа, с което общият размер на помощта, оказана от България досега и предстояща да бъде оказана, би възлязла на около 130 милиона долара. Доколкото разполагаме с информация от нашите дискусии на тази тема в СИБ, ако се координира оказването на помощта за Никарагуа от гледище на броя на населението и мащабите на икономиката, България е на твърде почетно място – вероятно на първо място. Подчертавам, че става дума за европейските социалистически страни.

Що се отнася до мономера, това е един труден въпрос, тъй като ние няколко години вече полагаме усилия, но не се оказва възможно този продукт да се доставя оттук, от България. Поради това в миналото се налагаше той да бъде закупуван от капиталистическия пазар срещу доставки на кафе от Никарагуа. И такава една операция бихме могли да осъществим и тази година, ако никарагуанските другари желаят.

ТОДОР ЖИВКОВ:

Откъде го внасяхме – от Япония или от САЩ?

АНДРЕЙ ЛУКАНОВ:

От Япония.

В противен случай източник за реализация на такава операция няма.

Благодаря Ви.

Когато ние се заехме с така наречения деликатен въпрос – транспортирането на оръжие, си давахме сметка, че това ще ни сблъска с американците, но не предполагахме, че те ще ни наложат най-неизгоден вариант. Трябва да кажа, че сега за американците враг номер едно не е Съветският съюз. Враг номер едно за тях е България. Упражняват огромен натиск, използват лъжи, като започнем с това, че сме участвували в покушението на римския папа, че се занимаваме с търговия на оръжие, на наркотици и така нататък. Всички западни централи се занимават с това какво прави България.

Трябва да ви кажем, че нашите отношения са на косъм, може да отидат на скъсване. Ние си давахме сметка, че сблъсък ще има, но че ще се приложи този вариант тотално ... Създават ни трудности. А те знаят всичко. Грешка имат само в броя на танковете с 2-3 танка. Те следят и вероятно имат агентура и у вас. Най-подробно знаят какво е прехвърлено – по дати, по часове и прочие. Грешка имаше само в бройките – или по-малко, или повече. Информацията им е точна.

ДАНИЕЛ ОРТЕГА:

Не много отдавна американците бяха казали, че техните осведомителни източници са им съобщили, че тук са изчезнали някои самолети, за които се знае, че са в Никарагуа.

И ние тук се опитваме да проявяваме някаква гъвкавост с американците, но засега няма никакви резултати. Можем да обменим с вас опит. Но ние сега сме се договорили, ще водим един много сериозен разговор с тях. Между прочем аз започнах един такъв разговор с новия американски посланик, когато връчи акредитивните си писма. Аз му заявих открито: ние 25 години живяхме без САЩ и не загинахме. Е, слава богу, и САЩ не пропадна. Но ние сме готови още 25 години да живеем без САЩ, ако доведат работата дотам.

Да вземем нашата история. Тук ние имаме тил, защото Съветският съюз, социалистическите страни сме в един район. Даже тук имаше съветска армия. От Гърция и Турция имаше постоянно провокации. Ежедневно гърците биеха с артилерия по дадени райони от България. И тези млади другари, които присъствуват тук, не знаят това. Ние не предприемахме нищо. Но сегашният министър на отбраната Добри Джуров, тогава не беше министър, а командувач армия, отиде в този район и даде нареждане да се окопаят и да отговорят на артилерийската стрелба. И започна престрелката. Тогава той беше наказан за това своеволие. Те извършваха провокации всеки ден, но ние мълчахме.

Вие правилно казахте, че е необходима гъвкавост, но гъвкавост – това не значи само да се окопаваме, а трябва винаги да бъдем в настъпление.

Така че пред вас стои много важният въпрос да изградите армия, да се справите с вашата местна буржоазия. Това вече е ваш въпрос. Но особено опасна е паразитната буржоазия. Другата буржоазия, която има производство,

Север – Юг и ме агитира за наше участие. Аз му казвам: какво може да направят нашите социалистически страни? Нашата търговия с целия трети свят е 5%. Две трети от търговията с тези страни е с монополите – САЩ, Япония и развитите капиталистически страни. Ето с тях идете да говорите, с монополите, а не с нашите 5 на сто. Ето кои са създали сегашната тежка ситуация. И той прекрати разговора. Каза: минаваме на друга тема.

Така че проблемите са много.

Благодаря Ви още един път за възможността да се срещнем. Имате ли още нещо да ни кажете или можем да приключваме?

Каним ви на вечеря.

Може би тези допълнителни въпроси, които аз поставих във връзка с нашето сътрудничество, да възложим да се обсъдят от икономическата комисия и тя да излезе с предложение.

ДАНИЕЛ ОРТЕГА:

Аз вярвам, че важното е политическата воля и щом е налице политическа воля, то тогава критериите, които биха били валидни – чисто търговски – би трябвало да минат на заден план. И така погледнато, ние сме убедени, че ще можем да разчитаме на готовността за сътрудничество от страна на другите специалисти, които непосредствено участвуват в сключването на споразуменията.

Искам да Ви благодаря както за безвъзмездната помощ, така и за кредита, а също така и за предложението, което направихте за специалното третиране на цените.

Така че всъщност ние сега ще трябва конкретно да уточним някои цифри, за да видим до какви конкретни договорености ще стигнем с Вас.

След това бихме могли да видим мономери.

ТОДОР ЖИВКОВ:

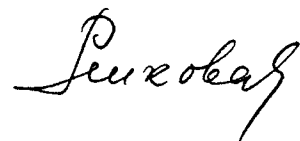
Въпросът за амониевия сулфат е решен.

ДАНИЕЛ ОРТЕГА:

Също така нека видим как ще можем да използваме вашия външнотърговски механизъм, за да се снабдим с някои стоки, разбира се, като се има предвид спадът на нашето производство, спадът на нашето производство на кафе – все гледаме да изпълним задълженията си, но не успяваме. Очакваме производство на 1 милион и 400 хиляди квинтала /70 хиляди тона/ кафе. Кафе имаше, но се наложи да го събираме във военновременна обстановка и след много големи усилия успяхме да съберем 50 хиляди тона. За да може да се поддържа никарагуанската икономика, за да бъдем в състояние да закупим особено за селското стопанство суровини, машини, оборудване, тъй като нямаме валута, продадохме предварително /на зелено, преди да е събрана реколтата/ кафе, банани. Така че засега ни е трудно и не можем да изпълним ангажимента си даже към онези страни, от които сме взели предварително конвертируема валута. Даже рискуваме да ни намалят квотата на международния пазар.

Благодаря ви още веднъж.

Стенограф:

/Р.Никова/